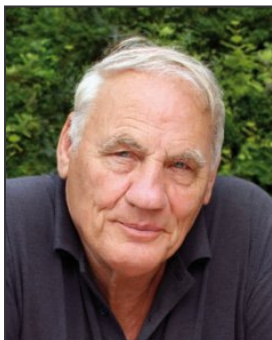

Dr. Hamer Biografija

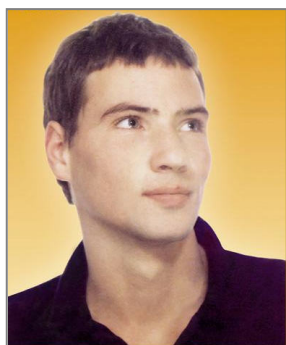

Dr. med. Ryke Geerd Hamer je rođen 17. maja 1935. godine u Mettmannu, Nemačka. Detinjstvo je proveo sa očevim roditeljima u Istočnoj Friziji. 1953. godine je počeo da studira medicinu, teologiju i fiziku na Univerzitetu u Tuebingenu. Sa 22 godine je magistrirao teologiju a četiri godine kasnije dobio profesionalnu licencu kao doktor medicine. Narednih godina je radio na mnogim univerzitetskim klinikama po Nemačkoj.

1972. godine dr Hamer je završio specijalizaciju iz interne medicine i počeo da radi na univerzitetskoj klinici u Tibingenu kao internista zadužen za pacijente obolele od raka. U isto vreme pokrenuo je i privatnu praksu sa svojom suprugom dr Sigrid Hamer, koju je upoznao tokom studija u Tibingenu. Takođe se pokazao kao izuzetan talenat u izumljivanju medicinskih naprava.

Između ostalog, on je patentirao ne-traumatski skalpel (Hamerov skalpel) koji seče dvadeset puta oštrije od žileta, zatim specijalnu testeru za kosti koja se koristi u plastičnoj hirurgiji i sto za masažu koji se automatski prilagođava konturama ljudskog tela.

Ovi izumi su finansijski omogućili dr Hameru i njegovoj porodici da se presele u Italiju, gde je realizovao svoj plan da besplatno leči bolesne u siromašnim četvrtima Rima. 18. avgusta 1978. godine dok su bili u Rimu, Hamerovi dobijaju šokantnu vest da je njihov sin Dirk ustreljen (nenamerno) od strane italijanskog princa Viktora Emanuela od Savoja. 7. decembra 1978. Dirk je podlegao povredama i umro na očevim rukama.

Kratko nakon Dirkovog smrti, dr Hameru je dijagnostifikovan rak testisa. Pošto nikada nije bio ozbiljnije bolestan, pretpostavio je da nastanak njegovog kancera može biti direktno povezan sa neočekivanim gubitkom sina. Zapravo on će kasnije, u slavu Dirka, ovaj neočekivani šok nazvati **DHS** ili "**Dirk Hamerov Sindrom**".

Dirkova smrt i njegovo lično iskustvo sa rakom pokrenulo je dr Hamera na jedno izuzetno naučno putovanje.

Kao glavni internista na univerzitetskoj klinici za kancer u Minhenu, počeo je da istražuje istorije bolesti svojih pacijenata obolelih od raka i ubrzo spoznao da su, kao i on, svi oni iskusili neočekivani šok na ovaj ili onaj način. Ali on je nastavio da istražuje još dublje. Naslućujući da su sva dešavanja u telu kontrolisana u mozgu, analizirao je CT snimke mozga svojih pacijenata i uporedio ih sa ostalim medicinskim i psihološkim rezultatima. Na svoje zaprepašćenje, otkrio je jasnu povezanost između određenih "konfliktnih šokova", kako se ti šokovi manifestuju na organu i

kako su svi ovi procesi povezani sa mozgom. Do tada, ni jedna studija nije istraživala nastanak bolesti u mozgu i ulogu mozga kao posrednika između psihe i obolelog organa.

Dr Hamer je otkrio da svako oboljenje nastaje kao posledica šoka ili traume koja nas uhvati i iznenadi potpuno nespremne. U momentu kada se neočekivani konflikt desi, šok udara u specifični areal mozga izazivajući leziju (kasnije nazvano Hamerovo žarište (HH-Hamerscher Herd)), vidljivu na CT snimku mozga kao set oštih koncentričnih krugova. Pre nego što je dr Hamer otkrio ove prstenaste lezije na mozgu, radiolozi su ih smatrali artefaktima koje stvara kvar na CT skeneru. Ali Siemens, proizvođač opreme za kompjutersku tomografiju (CT), je potvrdio da ove lezije u obliku mete ne mogu biti artefakti zato što i pri ponovljenim snimanjima i to iz različitih uglova, ista prstenasta formacija se uvek pojavljuje na istom mestu u mozgu.

Moždane ćelije koje dožive udar konfliktnog šoka šalju biohemijski signal odgovarajućim ćelijama u telu izazivajući rast tumora, topljenje tkiva ili gubitak funkcije, u zavisnosti od toga koji sloj mozga je doživeo konflikt. Razlog nepobitne povezanosti specifičnih konflikata sa specifičnim oblastima mozga je taj što je, tokom naše evolucije, svaki areal mozga programiran tako da momentalno odgovori na konflikte koji bi mogli da ugroze opstanak. Dok je moždano stablo (evolutivno najstariji deo mozga) programirano za osnovne funkcije preživljavanja kao što je disanje, reprodukcija i hrana, kora velikog mozga (najmlađi deo mozga) je više zadužena za socijalne i teritorijalne teme. Dr Hamer je takođe otkrio da svaka bolest protiče u dve faze: prva, faza aktivnosti konflikta, karakteristična po emotivnom stresu, hladnim ekstremitetima, nedostatku apetita i nesanicu, i zatim, pod pretpostavkom da smo uspeli da rešimo konflikt, faza izlečenja. Ovo je period kada psiha, mozak i odgovarajući organ prolaze kroz fazu oporavka, što je često težak proces obeležen umorom, groznicom, temperaturom, infekcijom i bolom.

Dr Hamer je nazvao svoja otkrića "Pet bioloških zakona Nove medicine", s obzirom da je njegovo istraživanje potpuno u skladu sa zakonima embriologije i evolutivnom logikom. Tokom godina, dr Hamer je bio u mogućnosti da potvrdi svoja otkrića na više od 40.000 pacijenata. Rezultat njegovog naučnog rada je stvaranje "Psiha-Mozak-Organ" karte (mape) pomoću koje se definiše bolest, sadržaj biološkog konflikta koji je izazvao bolest, gde se može videti odgovarajuća lezija na snimku mozgu, kako se bolest manifestuje u fazi aktivnosti konflikta i šta se može očekivati u fazi izlečenja.

Istraživanje dr Hamera bitno "drma" temelje mnogih postojećih teorija konvencionalne medicine. Njegovo objašnjenje bolesti kao smislene igre između psihe, mozga i odgovarajućeg organa, odbacuje pogled da se bolest pojavljuje slučajno i da je greška prirode. Bazirana na naučnim kriterijumima, Germanska Nova Medicina razbija mitove o malignitetu ćelija raka ili o destruktivnosti mikroba i prepoznaje "infektivnu bolest" kao i tumore kao prirodne biološke mere (programe) u slučaju nužde, koje su u praksi milionima godina, dizajnirane da sačuvaju i zaštite organizam, a ne kako smo mislili, da ga unište. Sa ovim saznanjem nestaje strah od bolesti kao što je rak jer bolest biva prepoznata kao smisljeni specijalni biološki program za preživljavanje sa kojim je svaki čovek rođen.

Oktobra 1981. dr Hamer je prezentovao svoja istraživanja na **Univerzitetu u Tibingenu** kao svoju post-doktorsku tezu. Plan mu je bio da se njegova otkrića testiraju da bi studenti medicine mogli učiti Germansku Novu Medicinu i da pacijenti što pre imaju koristi od ovih otkrića. Ali na svoje veliko iznenađenje, univerzitetski komitet je odbio njegov rad i odbio da oceni njegovu tezu, što je presedan u istoriji svih univerziteta. Bilo je tu još jedno iznenađenje. Nakon što je predao svoju tezu, dr Hamer je dat ultimatum da se, ili odrekne svojih otkrića ili mu ugovor o radu neće biti

obnovljen. Bilo mu je teško da razume zašto ga izbacuju sa klinike kad je prezentovao dobro potkrlepljena naučna otkrića. Posle otkaza, okrenuo se svojoj privatnoj praksi gde je nastavio istraživanja. Nekoliko pokušaja da otvori privatnu kliniku je propalo zbog organizovanog protivljenja establišmenta. Pisma dr Hamerovih pacijenata zvaničnicima u zdravstvu ostala su bez odgovora ili su vraćena pošiljaocima. Takav krut stav vlasti se do danas nije promenio.

1985. nakon 29 godina braka i podizanja četvoro dece, Sigrid Hamer je preminula. Nikada se nije stvarno oporavila od žalosti zbog gubitka sina i nemilosrdnog zastrašivanja od strane porodice Savoj.

Kao rezultat konstantnog organizovanog napora da se suzbiju dr Hamerova medicinska otkrića, lekari i ljudi u celini nemaju šanse da imaju koristi od znanja GNM i -preko trideset godina- milionima pacijenata je uskraćeno lečenje prema humanim i neinvazivnim principima Germanske Nove Medicine.

1997. dr Hamer je uhapšen i držan u pritvoru 19 meseci zbog toga što je trojici pacijenata dao besplatan medicinski savet bez lekarske licence. Sa druge strane, 1991. trinaest godina nakon što je ubio Dirka, Viktor Emanuel Savoj je osuđen na samo 6 meseci uslovno zbog ilegalnog posedovanja oružja. Kada su uhapsili dr Hamera, policija je tražila sve podatke o njegovim pacijentima. Nakon toga jedan javni tužilac je morao priznati tokom suđenja, **posle više od pet godina, od 6500 pacijenata sa "terminalnim" kancerima, 6000 je još uvek živo.** I tako je, ironično, od strane njegovih protivnika u stvari sprovedeno statističko istraživanje i potvrđivanje velike uspešnosti Germanske Nove Medicine. Ipak do dana današnjeg Univerzitet u Tibingenu, uprkos naredbi suda, odbija da sprovede testiranje dr Hamerovog naučnog rada. Slično, zvanična medicina odbija da odobri GNM uprkos brojnim verifikacijama od strane lekara i profesorskih asocijacija.

9. septembra 2004. dr Hamer je uhapšen u svom domu u Španiji. U skladu sa evropskim zakonom o ekstradiciji, dr Hamer je izručen Francuskoj, gde je držan u francuskom zatvoru Fleury-Mérogis. Osuđen je na tri godine zatvora bezuslovno. Optužbe: "prevara i saučešništvo u ilegalnom praktikovanju medicine". Bio je optužen i proglašen odgovornim za smrt francuskih državljana zbog dostupnosti svojih publikacija na francuskom jeziku. Treba napomenuti da dr Hamer nikada nije lično razgovarao sa ovim ljudima.

Dr Hamer je pušten iz neopravdanog pritvora februara 2006. Marta 2007. godine, dr Hamer je primoran da napusti Španiju, gde je bio u izgnanstvu. Otišao je u Norvešku gde je mogao da nastavi rad na svom životnom delu. Nakon moždanog udara, preminuo je 2. jula 2017. godine u svom domu u Sandefjordu u 82. godini. Sahranjen je u Erlangenu u Nemačkoj, u gradu u kome se venčao sa svojom voljenom suprugom Sigrid.

Izvor: www.LearningGNM.com